

En anden Følge af omtalte Bestemmelse skal illustreres gennem følgende Eksempel: En Handlende køber i Udlandet en Artikel til forskellig Pris, noget til 12 d., andet til 15 d. Hvad er da rimeligere, end at han kalkulerer, og at han har Ret til at kalkulere det hele paa Basis af $13\frac{1}{2}$ d. Efter Bestemmelsen vil det være fristende for ham at sælge Partiet til 12 d. i Udlandet og at dirigere Partiet til 15 d. til Danmark.

Som et andet Eksempel paa, at Forskrifterne i § 1 ikke tjener til at fremme den frie Konkurrence og skabe billigere Priser, skal anføres:

Fra Udlandet faar den danske Importør forskellige Tilbud. Det billigste Tilbud er han fristet til at dirigere til de Lande, i hvilket han kan sælge i frit Marked, medens den dyrere Vare havner der, hvor hans Avance er begrænset ifølge Loven.

ad § 2.

Som Situationen har udviklet sig med de høje Priser og den enorme Valuta-Stigning, er der forbundet en meget stor Risiko for Handelsstanden med at afslutte nye Køb, og man bør derfor være varsom med at foreskrive Regler for Fortjenesten og med at indskrænke de Led, som kan formidle den paagældende Vare.

For Øjeblikket ligger saaledes oplagret her i Landet store Partier Varer af forskellig Slags — dels paa Importørhænder, som ikke har indarbejdet nogen en gros-Forretning og derfor har Vanskelighed ved og ikke er indrettet paa at komme i Forbindelse med Mellemlandere og Forbrugere — dels paa 2den, ja 3die Haand, som har købt mere, end de kan bruge i deres Forretning.

Mange af disse Partier udbydes nu væsentlig under Verdensmarkedets Priser, men de gamle indarbejdede en gros-Forretninger tvinges til at indforskrive de dyrere Varer udefra, for ikke at komme i Konflikt med Bestemmelserne om Kædehandel. De herværende billige Varer maa derfor søges solgt i Udlandet, og Hjemmemarkedet forsynes med den dyrere Import — ogsaa til Skade for vor Valuta.

ad § 3.

Bestemmelserne i denne Paragraf vil have den modsatte Virksomhed af, hvad der tilsigtes.

De vil skabe Konfusion hos det købende Publikum, naar dette ser forskellige Priser paa den samme Vare i de forskellige Forretninger i samme Kvarter, maaske endog i samme Gade, idet Detaillisterne selvfølgelig køber til forskellige Tider og til forskellige Priser; de vil fremkalde Mistillid hos Publikum, foranledige Ekstra-Arbejde i Forretningerne og derigennem fordyre Prisen uden at medføre nogen Gavn. De vil tværtimod forhindre Udfoldelsen af den frie Konkurrence, som er og bør være den naturlige Regulator for al Handel. Endelig vil de efter al Sandsynlighed medføre et Angiveri af højst utiltalende Art og forrykke Tillidsforholdet mellem Forhandler og Forbruger.

Bestemmelsen om, at Mærkning og Pakning af enhver Varepost, selv den mindste, eventuelt skal godkendes af Indenrigsministeriet, der ogsaa skal kunne forordne, at Pakningen skal angive Fremstillerens Navn eller Betegnelse, er, hvis den skal føres ud i Praxis, urimelig og vil foranledige Vanskeligheder, Ekstra-Arbejde og Udgifter. Det strider endelig fuldkomment mod Handelens Natur, at den Handlende skal tvinges til at give Konkurrenterne Oplysninger om sine Kilder.

ad § 4.

Uagtet det maa siges at være ret ualmindeligt, at Kontrakter om Levering af Varer afsluttes for længere Tidsrum end et Aar, forekommer der dog fra Tid til anden Tilfælde, f. Eks. ved industrielt fremstillede Varer, hvor der maa sluttes Kontrakter for flere Aar